

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og Storbritannien den 1. Maj d. A. afsluttet Konvention om en Fornyelse for en yderligere Periode af 5 Aar fra den 4. Maj f. A. at regne af den i London den 25. Oktober 1905 undertegnede og ved Konventioner af 3. Marts 1911 og 3. Maj 1916 fornyede Konvention angaaende Afgørelse ved Voldgift af visse Klasser af Spørgsmaal, som maatte opstaa mellem de to Regeringer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 8287).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 79 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget en enslydende Beslutning af begge Ting, vil der blive givet Udenrigsministeren Meddelelse herom.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 8289).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—8 (se Tillæg C. Sp. 2019) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaet fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.

Forhandlingen genoptoges.

Korsgaard: Jeg sluttede mit Foredrag i Fredags med at sige, at jeg personlig ikke troede, der var stor Sandsynlighed for økonomisk Balance i det Aar, vi nu er gaaet ind i. Saa meget mere har det forbavset mig at se i de allersidste Dage, at den højtærede Statsminister, saa vidt jeg kan skønne, stiller i Udsigt, at vi skal kunne nøjes med lavere Skatter. Jeg tror, den højtærede Statsminister her har et alt for lyst Syn paa Sagerne, og jeg tror, det er uheldigt at give et saadant til Kende, før der er virkeligt Grundlag for det.

Før jeg gaar over til at omtale det, jeg i mit Foredrag betegnede som det store X, nemlig Arbejdsløshedsspørgsmaalet, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om direkte og indirekte Skatter. Der har ikke sjældent her i Tinget, ikke mindst i de sidste Dage, fra radikal Side overfor Venstre været rejst Anklager i Anledning af, at de indirekte Skatter blev for høje, medens det omvendt, saaledes fra den højtærede Indenrigsministers Side paa Vælgermøder, er sagt, at intet Parti har i den Grad som de Radikale paalagt indirekte Skatter. Det forekommer mig, at disse Udtalelser fra de to Sider i Virkeligheden er saa nogenlunde lige meningsløse. Det faktiske er, at de Procenter, vi har med Hensyn til de direkte Skatter, er paa det nøjeste de samme nu, som tidligere; at disse Skatter ikke vil give saa stort Udbytte, har fornuftigvis hverken det ene eller det andet politiske Parti direkte Skyld i, det ligger simpelthen i det Forhold, at Indtægterne er blevet mindre. Paa den anden Side er det ligeledes en Kendsgerning, at ogsaa den indirekte Beskatning er nogenlunde lige saa høj som tidligere. Naar man derfor tidligere ogsaa kunde faa mere ud af disse Skatteklender, har det ligeledes sin Grund i et Forhold, som de politiske Partier ingen væsentlig Indflydelse har paa, nemlig dette, at Skatteborgerne havde saa mange Penge, at de havde Raad til at øse dem ud til f. Eks. Brændevin, selv om den blev nok saa dyr. Jeg kan altsaa ikke se, at der i Virkeligheden er sund Sans i Anklagen hverken fra den